

HALİL İBRAHİM ONGUN

KURSAĞIMDA AYRILIK

Bir yürek sızısı ki bu daralmaya zorlayan göğüs kafesimi pençiklerce yayılan

Cümlelerimin yarım kalması, varlığına duyduğum

minnetin muhatabının esirgemesi varlığını

Önümdeki tork testine düşse sağlayıp da dengesini, rahatlayacak gözyaşlarımın

Ancak dengesizliğime cevaben dizilip de kurutması kursağımı,

dirayetsiz bırakması rezil vücudumu

Ve çekip gidişi bir zavallı bırakıp geride

Ruhum sataşsa da benliğime; bir geçmiş silsilesinin ürünü bu, hatta ta kendisi.

Bilirsin ki tecrübedir aslı, bugünün hüznünü yaratan zulüm

Yıktığımı iddia ettiğin köprülerimin bin yıllık kemerisin ki bunu

Bir ben, bir de şu sayfalar bilir yitirmeden önce eşsizliğini,

yaşadıktan sonra ıssızlığını; terk edişinin ötesinde

Kişiliğimin nasıl da dayanaksız kaldığına şahitliğin,

beraberinde rabtıkaderimizin ne ölçüde yıpranmış olduğuna da

Besbelli,

Ben ki bu yıpranışın gerisinde duran pusuda

İnsan müsveddesi.